

FOLK SONGS AS INDICATORS OF ETHNOCULTURAL IDENTITY

The article considers the role of folk songs in the formation of ethnocultural identity of the Armenian people. Various genres of spiritual and secular songs, including sharakan, gusan and ashugh songs are being analyzed through the prism of the symbolic and cultural affiliation. Special attention is paid to the functioning of the cognitive, affective and behavioral components of the ethnic identity (religion, national traditions and customs, historical events, patriotism, Genocide and immigration).

Key words: ethnocultural identity, folk songs, factors of affiliation, components of ethnic identity, cultural heritage, cultural markers, historical symbols, gusan song, sharakan, ashugh song.

Элеонора Айрапетян
 к.ф.н., доцент АрГУ

НАРОДНЫЕ ПЕСНИ КАК ПОКАЗАТЕЛИ ЭТНОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ

Статья рассматривает роль народной песни в формировании этнокультурологической идентичности армянского народа. Анализируются различные жанры духовной и светской песни, в том числе шараканы, гусанские и ашугские песни через призму символической и культурной принадлежности. Особое внимание уделяется функционированию когнитивных, аффективных и поведенческих компонентов этнической идентичности (религия, национальные обычаи, традиции, исторические события, патриотизм, геноцид, иммиграция).

Ключевые слова: этнокультурологическая идентичность, народные песни, факторы принадлежности, компоненты этнической идентичности, культурное наследие, культурные маркеры, исторические символы, гусанская песня, шаракан, ашугская песня.

Էլեոնորա Հայրապետյան
 Բանասիրական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ. ԱրՊՀ

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԵՐԳԸ ՈՂՊԵՍ ԷԹՆՈՍՏԵԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԻՆՔՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆ

Հոդվածում քննության է առնվում ժողովրդական երգի դերը հայ էթնոմշակութային ինքնության ձևավորման մեջ: Միևնույնիսկ և մշակութային պատկանելիության միջոցով վերլուծվում են հոգևոր և աշխարհիկ երգերի տարբեր ժանրեր, այդ թվում՝ շարականներ, գուսանական և աշուղական երգեր: Առանձնահատուկ ուշադրություն է դարձվում էթնիկ ինքնության իմացական, աֆեկտիվ և վարքագծային բաղադրիչների գործառնությանը (կրոն, սովորույթներ ու ավանդույթներ, պատմական իրադարձություններ, հայրենասիրություն, ցեղասպանություն, արտագաղթ):

Բանալի բառեր՝ էթնոմշակութային ինքնություն, ժողովրդական երգեր, պատկանելիության գործոններ, ազգային ինքնության բաղադրիչներ, մշակութային ժառանգություն, մշակութային ցուցանիշներ, պատմական խորհրդանիշներ, գուսանական երգեր, շարականներ, աշուղական երգեր

The processes of globalization that are observed in recent decades have made noticeable changes in the nature of phenomenon of ethnic identity.

Intensive processes of mixing cultures and their positions make the issue of preserving the ethnic identities actual.

The term *ethnic* has Latin and Greek origins- *ethnikus* and *ethnikas*- both meaning *nation*. *Ethos* in Greek means *custom, disposition* or *trait*. *Ethnikas* and *ethos* taken together therefore can mean a band of people (nation) living together who share and acknowledge common customs. The second part of the construct, *identity*, has Latin origins, and is derived from the word *identitas*, formed from *iden* meaning same. Thus, the term is used to express the notion of sameness, likeness. So, more precisely identity means “the sameness of a person or thing at all times in all circumstances” (Simpson and Weiner, 1989, p. 620). Combining the definitions and interpretations of identity and ethnicity, it can be concluded that they mean *sameness of a band or nation of people who share common customs, traditions, historical experiences, and in some instances geographical residence*. At this level of interpretation the combined definition is sufficient to capture the manner in which the identity is generally conceptualized and used to understand ethnocultural influences on its formation and development. So, ethnic identity is an affiliative construct, where an individual is viewed by himself/herself and by others as belonging to a particular ethnic or cultural group. Affiliation can be influenced by racial, natal, symbolic and cultural factors. (Chlang, 1993)

Factors of Affiliation

Racial <i>(Physiognomic and physical characteristics)</i>	Natal <i>(ancestral home)</i>	Symbolic <i>(holidays, customs, clothing, etc.)</i>	Cultural <i>(art, songs, dances, etc.)</i>
---	---	---	--

Ethnic identity can be said to be composed of three elements: the cognitive, the affective and the behavioral (Fishbein, 1965). The cognitive and the affective components can be seen as psychology of identity, while the behavioral reflects the sociology of identity (London and Chagan, 1990).

Undoubtedly, language has an impact on identity formation as no other category does, not only on lexical level, but also influencing its cognitive, cultural and behavioral functioning. These functioning components formulate individual's notions and concepts i.e. his identity. They seem natural and remain invisible in normative cases and turn visible in special cases. And in these special cases common ethnic historical symbols are identified-clothing, decals, adornment, flag, songs, dances, food, celebration etc.

Components of ethnic identity

Cognitive component Belonging to a group through birth, religion, education, etc.	Affective component Feeling of satisfaction based on the involvement in the culture of his people, symbols, cultural markers.	Behavioral component Language communication, traditional ceremonies, holidays, etc.
---	---	---

The relations of the factors of affiliation are strongly correlated in the Armenian identity, especially in national songs. But in our article we focus on the symbolic and cultural factors which are the best indicators of any national identity.

The Armenian nation's cultural development was not interrupted even when the country was forced to wage a long and persistent struggle with the powerful Western and Eastern states. In this fight Armenian people created a bright and original culture, and the song occupied a special place in its structure. The intonation of the Armenian song is balanced, and has a rich rhythm, and in a whole it is characterized by moderation of feelings. Nevertheless, Caucasian matrix is reflected in the musical culture of Armenia which is reflected in the rhythmical and intonational system of the Armenian ethnical song.

Early Armenian songs were *gusan songs*, which were common in the Armenian society and considered to be cultural heritage of the Armenian nation. There were two types of *gusan* songs in the ancient Armenia. One type was primarily joyful or lyrical. They primarily envolved around the theme of love and beauty appraised in relation to the members of the Armenian ethnicity and included verse songs, pastoral and ritual songs.

Հազար նազերով յար, հովերի հետ եկ,
Ծաղիկ փնջելով՝ սարվորի հետ եկ...
Հազար մի ծաղկի մեջ եմ մեծացել,
Ծաղկանց ցուերով մաղերդ թացել,
Մազերիդ բույրը հեռվից է գալիս,
Զեփյուռը բերում սրտիս է տալիս: (Գուսան Աշոտ, *Gusan Ashot*)

Աչքդ խումար, ունքդ կամար,
Անուշիկ յար ջան, արի տար: (Գուսան Շերամ, *Gusan Sheram*)

Աննման տարագով, թել-թել մազերով,
Իմ յարն եկավ-անցավ հազար նազերով...
Յարս բաղեն գնաց, կուրծքը վարդերով,
Աչքս լալեն մնաց, սիրտս դարդերով: (Գուսան Հավասի, *Gusan Havasi*)

The other type was created by *vipasans* (professional singers). Using features of epic songs, they praised legendary or historical events and heroes. Traces of *vipasan* art are found in the epic *Sasuntsi David*, which is still sang today.

Epic songs were thematically distinguished into two categories: the one with mythological themes of pagan Armenia like “Haik and Bel”, “Ara and Shamiram”, which are classified as “fables”; the others are the so-called heroic songs telling about the history and the traditions of the people and their heroes, such as the above-mentioned, David of Sassun, in his defense against Arab invaders. The epic was based on oral tradition that dates from the 8th to 10th century.

The influence of the *gusan* song on professional genres, especially on secular songs called *taghs*, was great. The *tagh* was a synthesis of musical and poetic arts, and by its content and melody resembled vocal-instrumental arias. There were two types of *taghs*: secular and spiritual. The oldest collection of *taghs* was published in Venice in 1513.

The Middle Ages marked a new stage in the development of the Armenian song - the stage of the *ashug songs*. These songs had their own themes, own vocal and instrumental interpretations, recitative and dance rhythms and intonations. The famous representative of the ashugh songs was Sayat Nova.

But the most significant factor in Armenian identity constructions was *religion*, in other words cognitive factor. In Armenia Christianity traced back to the missions of apostles Bartholomew and Thadeus around AD 60. In AD 301, Saint Gregory the Illuminator converted Armenian king Tiridatus III to Christianity, which was soon recognized as the state religion. This period is known as the period of so called *sharakans* (spiritual songs). There were two types of these songs: *ktsurd* (a chant in honour of holy feast or a saint) and *katsurd* (a church song in narrative). This is an example of *katsurd*:

“Lord, remember David and all his meekness, How he swore to the Lord, and vowed to the God of Jacob. Surely, I will not enter into tabernacle of my house, nor go up into the couch of my bed. I will not give sleep to my eyes; slumber to my eyelids, nor rest to my temples, until I find the place for the temple of the Lord God. Let us go into tabernacles, let us worship at the place, where his feet stood. Arise, o Lord, to your vesting place, you and the ark of your holiness”.

The first collection of *sharakans* was published in the seventh century and was called *Sharakonts* (about 1116 songs). They were short, simple by content and intonation system inherited peasant songs.

Early Armenian folk songs were also classified into the following genres:

Labour songs were distinguished by their own themes and performances. For example, there were many harvest songs *horovels* (հորովել) or plowing songs, shepherds' pipe melodies, usually performed by men. They were linked with a trade or a task, which might be an agricultural one, and were sung by people working in the field on a repetitive and physical task. The tasks were intended to raise the productivity, while reducing feelings of boredom.

Արի, եզո ջան, Ծիրան ջան
Հորովելա, հորովելա ...
Ոտիդ արա, ուսիդ արա,
Կալը կալսենք, անձրև չգա:
Դարման արա, ցավի տանեմ,
Դարմանը՝ դու, ցորենը՝ մենք:
Ձմեռն ուտենք, հանգիստ ապրենք: (Գրիգորյան, 1980)

Արի՛, Գութան, վարի՛, Գութան,
Օրն եկել է, ճաշ դառել,
Առը շուռ տուր, խոփիդ դուրբան,
Օրհնյալ է, Աստված, հորովել:

Կալ արա, գնանք,
Ա՛, եզո ջան,
Հորովել,
Հորովելա՛ (Ղևոնդ Ալիշան, 1869)

Another group of labour songs were sung by women while milking, churning, grinding wheat, or rocking babies and they were called *lullabies* – the songs which are significant for their historical, cultural, and linguistic aspect, and are characterized by a lightness in melody and the rhythm of simple repeated phrases that mimic the sound of the cradle. For example, the word *oror* mimics the sound of the thing it represents, the to and fro of the cradle endlessly rocking. The word for *lullaby* or *rocking* can change from *oror* to *heyroor* in other regions to *nanik*, *loorik*, *nenni* or *nana*. The main theme of a lullaby is the love for the child. Mother is rocking the cradle and singing, forgetting her daily burden, remembering past love, embracing touching memories. In this way she is passing past lamentations to the next generation, thus creating a bridge between generations, as well as instilling a love for the homeland. (Ղևոնդ Ալիշան, 1869).

Historically the lullabies varied subtly between villages, towns and regions. Many Armenian lullabies express yearning, disappointment, longing for a former lover or a husband who has emigrated, or the desire for personal or historical revenge, which are inculcated in the sleeping child.

Օրոր, իմ բալաս,
Քուն եղիր, բալաս, աչքերդ խուփ արա,
Նախշուն աչքերուդ քուն թող գայ տեղայ:
Օրոր, իմ բալաս, օրոր ու նանի,
Իմ անուշիկիս քունը կտանի:

Օրո՛ր, օր՛ր, իմ խուշիկ,
Քնացիր մշի կ՛մշի կ,
Լեռներ, ձորեր ձիւն եկեր,
Իմ ձագուկիս քուն եկեր:

(Ղևոնդ Ալիշան, 1869)

Historical songs reflect Armenian history and reality. Through such songs we can learn about the real events of Armenian history in various times.

Հայ եմ ես՝ զարմեն Հայկազուն,
Կը խօսիմ Հայկին, Արամին լեզուն,
Չունիմ թագ, ոսկի, գահ և ադամանդ,
Սիրտս հարուստ է, պարկեշտ մանավանդ:

Ֆիդայի ենք՝ լի վրեժով,
Հայրենիքի ջերմ պաշտպան,
Ազատություն մեր արյունով,
Պիտի գտնե Հայաստան:

Ձեռքս թվանք եմ առել,
Տուշմանի դեմ եմ կանգնել,
Սուրայի կլոր մեջքս,
Փամփուշտներով եմ ծածկել (Լեո, Ալիշան, 1852; 39)

Ethnic markers here include հայ, հայկազուն, ֆիդայի, Հայկին, Արամին լեզու.

Patriotic songs or songs of immigration and exile in Armenian often contain a very strong ethnic connotation because they are devoted to the terrible and lamentable history of Armenia.

Կանչե՛, կռո՛նկ, կանչե՛, քանի գարուն է,
Ղարիպներում սիրտը գունտ-գունտ արուն է,
Կռունկ ճան, կռունկ ճան, գարուն է,
Ա՛խ, սիրտս արուն է:

Օտարություն այսքան տարով,
Կու լամ կարօտով, կարօտով,
Մեր խնդիրը լուծուի շուտով,
Համբերե՛, հոգի՛ս, համբերե՛:

Կեռացեր եմ Հայրենիքես,
Բաժանուեր եմ ընտանիքես,
Հարկավ օր մը պիտ՝ միանանք,
Համբերե՛, հոգի՛ս, համբերե՛:

In Armenian the symbol of homesickness is the marker կռունկ which is associated with missing and the strive for the motherland.

Ethnic markers here are օտարություն, կարոտ, խնդիր: Խնդիր here refers to the Armenian Question which is still unsolved and the solution of which is the hope of every Armenian nowadays.

Songs were also very common in Armenian *rituals*. They included marriage and engagement songs (հարսանեկան, նշանդրեքի երգեր), as well as holiday songs and songs of state (տոնական, վիճակի երգեր). These ritual songs indicate the influence of culture upon language practices, as a result of which such wonderful masterpieces were created to pass or transmit the experience to coming generations. Even today, such songs are modernized by contemporary composers. Here are some of these marriage Armenian songs:

Ախչիկն ալ կը տանին լալով, ողբալով,
Մագերն ալ կը սանրեն արծաթե սանրով,
Գլուխն ալ կը կապեն պիւպիւլի շալով,
Մի՛ լար, աղուո՛ր աղջիկ, աչք-ունքդ կ՛արուի,
Քեզ պզտիկ կարգողին տնակն արուի:

Ախչի՛ կ, օյ դուն իյաս,
Պապուդ տունը պիտ մոռնաս,
Կեսուրիդ <<մամա>> կ՛ըսես,

Խօսքը՝ էլկու պը չընես:
 Կեսրարիդ խեջեն պ'եփես,
 Ճիկարան ա կը վառես:
 Տեյգըտոցդ կը հարգես,
 Տալերուդ ա կը պատուես:
 Տեյգորդ կնկան չվստահես,
 Սըրըդ փորդ կը պահես,
 Օյ լուն տեվե չդայձնե,
 Քեզի ա չբամբասե:
 Խոնարի իյար,
 Խոնարի ա մնայ,
 Որ մերիկդ
 Պարզերես դուրս գայ: (Ղևոնդ Ալիշան, 1869):

In the songs cited above the preparation for the traditional Armenian wedding is depicted, when the female representatives of both sides gathered, washed the bride up, brushed her hair and covered it, and gave pieces of advice on her duties after marriage.

Հայսնո՛ւկ, դու բարով էկար,
 Ձեռքդ վայդերով էկար,
 Խնդում երեսով էկար,
 Կաքաւի պէս ներս մտար:
 Ոտքդ թո խերով ըլլայ,
 Ձեռքդ շնորհքով ըլլայ,

Արդ թո շատ ըլլայ,
 Սիյտդ ա ուրախ ըլլայ:
 Էյկանդ ծաղկի պէս պահես,
 Տունը – տեղը ծաղկեցնես,
 Մեծերուն խօսքը լսես,
 Գլխուս վրայ տեղ ունես:

The song illustrates how the mother-in-law welcomes her daughter-in-law which is also a common ritual nowadays.

Dance songs (songs sung during a dance) are often combined with some kind of game. The songs are usually short, and they are sung during group dancing. The names of some of these songs are “Khagh, Yaili, Ghond, Taghaloo, Mani”. The roots of these songs are hidden in the pagan era, emerging again at same time as the ceremonial songs. The main theme of this genre is love for the nature and for life, or for a person.

So, we have made an attempt to reveal the role of both secular and religious Armenian songs as the indicators of expressive culture used to generate, define and reinforce Armenian national identity. The discussed songs reflect the ethnic and cultural concept of Armenianness, incorporating such ethnic symbols like homeland, religion, labor, civil ceremonies, ancient traditions and patriotism.

References

1. Մնացականյան, Ա., Հայկական միջնադարյան ժողովրդական երգեր, Երևան “Լույս”, 1956, 149-150
2. Լեո, Ռ., Ալիշան Պ., Հայկական հանրահայտ երգեր, Վենետիկ, 1852, 39-41
3. Красных В., Этнолингвистика и лингвакульторология, Курс лекций, Москва: ИТДГК Гнозис, 2002, 10
4. Adler, A., Understanding human nature, New-York: Premier books, 1959
5. Erikson, Identity use and crisis, New-York: Norto & Coomperation, 1908
6. Fishbein, M., A Consideration of Beliefs, Attitudes and their Relationships, NewYork: Hold, Rinehart and Winston, 1965, 107-120
7. <http://www.dictionary.com>